
Schůzka s Halifaxem

Z telegramu vyslance ČSR ve Velké Británii ministerstvu zahraničních věcí ČSR

24. září 1938

Halifax mne přijal zcela zdrcen obsahem Hitlerova memoranda. Loajálně se snažil ospravedlnit Chamberlaina, prohlásil však, že ani on, ani premiér nám nemohou radit, abychom memorandum přijali. Naléhal, abychom uvažovali, není-li lépe se vydat Hitlerovi, než být rozdrceni. Odpověděl jsem záporně. Halifax solemně prohlásil, že premiér je dosud přesvědčen, že Hitler je bona fide[1], a že když dostane sudetské území, dá navždy v Evropě pokoj. Na vyjádření mého úžas nad touto kriminální naivností opakoval to znovu. Prohlásil, že v té věci byl Chamberlain pouze listonošem. Na můj úžas a opovržení nad tím, že anglický premiér dělá vrahu a gangsteru listonoše, Halifax hluboce dojat opakoval „bohužel je to tak“.

Generální štáb očekává, že Německo nás napadne bez vyhlášení války co nejdříve, snad nečekajíc ani do prvního října.

---

[1] v dobrém úmyslu

Analyzujeme, interpretujeme:

- Kdo jednal v Godesbergu a jaké byly výsledky jednání?
  - Proč mohly tyto postoje vyvolat v československých politicích a diplomatech naději?
  - Jaký postoj Československa vyjadřuje Jan Masaryk?
  - Srovnejte filmovou ukázkou [Ultimátum](#) a Masarykův telegram. V čem je jejich vyznění jiné a proč autoři filmu nechávají scénu vyznít jinak?
-

Komentář

Scéna [Ultimátum](#) z filmu Masaryk vychází z vlastního zápisu Jana Masaryka, který podal zprávu o schůzce s britským ministrem zahraničí Halifaxem, jenž ho informoval o jednání v Bad Godesbergu. Telegram byl určen ministerstvu zahraničí v Praze, jež jednání v Godesbergu napjatě sledovalo. Vlázních Godesberg se sešel říšský kancléř Adolf Hitler s britským premiérem Nevillem Chamberlainem. Chamberlain jako zástupce Británie, evropské velmoci a spojence Československa,

MASARYK: ČASOVÁ OSA

s Hitlerem probíral průběh a možnosti zabránění části území Československa Německem - jednalo se o území, kde žili německy hovořící obyvatelé, kteří požadovali autonomii. Hitler prosazení těchto požadavků využíval jako záminku k rozšíření území Německa a vlastní moci. Územní a další požadavky, které přednesl v Godesbergu, ale dalece přesahovaly ty, o kterých se jednalo předtím. I Chamberlain, který jinak vycházel vstříc Německu, chápal, že takovou dohodu Československo nepřijme a jednání přerušil. To vše se dozvěděl Masaryk na jednání v Londýně zprostředkovaně a předal zprávu do Prahy. Zde se zdálo, že jednání v Godesbergu byla bodem, kdy Francie a Velká Británie již nebudou Československo tlačit k ústupkům vůči Německu a nebudou bránit mobilizaci. Euforii mobilizace a Masarykův vlastní postoj k ní zaznamenávají ukázka [Mobilizace](#) a dokument [Masarykova nota](#). Ze srovnání telegramu a scény vyplývá britská bezradnost z Hitlerovy neústupnosti a nejednoznačná britská podpora Československu. Britský postoj nebyl výrazem změny kursu vůči Německu, ale spíše jen malou přestávkou v appeaserské politice, na kterou brzy navázala mnichovská konference.

Zdroj

Dokumenty k historii mnichovského diktátu: 1937-1939: [dokumenty z českých a sovětských archívů].
1. vyd. Praha: Svoboda, 1979. 454 s.